

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2013, pe cauza penală în privința lui

Cozma Dionisie Ion, născut la 03 aprilie 1985, originar și domiciliat din s. Schinoasa, r-nul Călărași.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15 martie 2013- 25 aprilie 2013;

Instanța de apel: 30 mai 2013- 10 septembrie 2013;

Instanța de recurs: 20 noiembrie 2013- 05 februarie 2014.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 25 aprilie 2013, Cozma Dionisie a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Cozma Dionisie, la 31 ianuarie 2013, aproximativ ora 22:00, conducând automobilul personal de model VAZ-2106, cu numerele de înmatriculare CL AJ 634, pe traseul Chișinău - Orhei - Rezina și avându-1 în calitate de pasager pe bancheta din față pe consăteanul său, minorul Vornicoi Mihail, a.n. 08 aprilie 1997, ajungând pe sectorul de traseu din preajma intersecției cu indicator „s. Frumoasa” a încălcat cerințele pct. 45 subpct. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13 mai 2009, în vigoare din 15 iulie 2009, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factorii: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere ce i-

ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a autovehiculului și particularitățile încărcăturii și b) situația rutieră.

Totodată, inculpatul nu a ținut cont de vizibilitatea redusă, din motiv că afară era întuneric, că traseul era acoperit cu polei, neprevăzând careva consecințe, nu a adaptat viteza autoturismului la situația rutieră, că vehiculul în cauză nu era echipat cu anvelope pentru anotimpul de iarnă, motiv din care la un moment dat automobilul a început să derapeze pe traseu. Prin urmare, Cozma Dionisie din cauza experienței mici ca conducător auto, a pierdut controlul volanului și automobilul s-a tamponat lateral într-un copac de pe marginea dreaptă a carosabilului, în rezultatul ciocnirii, pasagerului minor Vornicoi Mihail, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 18 din 18 februarie 2013, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora la scurt timp după impact victima a decedat.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat că instanța de judecată just a apreciat probele acumulate pe dosar, însă a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, mai mult ca atât, prima instanță nu a ținut cont de faptul că succesorul părții vătămate are pretenții față de acesta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2013, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că vina inculpatului a fost demonstrată prin probele acumulate la cauza penală, iar argumentul procurorului privind existența unor pretenții din partea succesurului legal al părții vătămate nu a fost reținut, deoarece acesta a declarat că nu are pretenții materiale sau morale față de inculpat.

Colegiul penal a menționat că la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, fiind comisă din imprudență, de persoana celui vinovat care se căiește sincer de cele comise, vinovăția a recunoscut-o pe deplin, a achitat cheltuielile de înmormântare în sumă de 10 000 lei, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost condamnat, astfel, instanța de apel a reținut că, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de lege.

6. Împotriva deciziei menționate, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, motivată inadecvat și pasibilă casării în partea individualizării pedepsei,

deoarece greșit au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a fost ignorat art. 75 Cod penal.

Totodată, recurentul a menționat că la stabilirea pedepsei, nu s-a ținut cont că viața și sănătatea persoanei sunt valori incomensurabile, iar accidentul rutier produs, s-a soldat cu decesul unui minor și succesorul părții vătămate, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel a reiterat că, deși nu are careva pretenții materiale față de inculpat, a insistat ca acesta să-și ispășească pedeapsa cu închisoare.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că procurorul invocă ca temei de recurs pct. 6), 10) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Motivul procurorului, precum că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă prea blîndă și greșit au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, cât și au fost ignorate prevederile art. 75 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a menționat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont pe deplin de prevederile art. 75 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, corect a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, aplicînd inculpatului o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, mai mult ca atât, inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a achitat cheltuielile de înmormîntare și careva pretenții din partea succesорului părții vătămate nu sunt, fapt confirmat și în cererea acesteia din 17 aprilie 2013 (f.d. 93), la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori și anterior nu a fost condamnat.

Colegiul penal constată că, textul recursului înaintat de procuror nu cuprinde o motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întru casarea deciziei recurate, deoarece din textul deciziei instanței de apel se observă, că instanța și-a motivat soluția adoptată și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel, decizia corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulietta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2013, în cauza penală în privința lui Cozma Dionisie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc